

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 114.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀκροατοὺς ὁράσειν ἡλικίως ἔκωλύσο-
μεν, ἀλλὰ καὶ γέλωτα ὀφλισκανόμενοι,
ἀλλὰ διδάσκοντες, ἕτερα ὁράσειντες.

etiam ridendos nos ipsis propinabimus;
alia videlicet docentes, & alia facientes.

Ridicu-
lus qui a-
lia docet,
alia facit.

Τῷ αὐτῷ. ριγ.

Eidem. 113.

Ἀρχιερεῖς λίθοις τὸ ἐκκλησιαστή-
ριον κτίσεις, τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ μάλ-
λον ἀσεβέσει σε πόροις ἔλαβες γὰρ πι-
μὴν ἱερωσύνης, ὡς πωρᾶσκων ἱερω-
σύνης, καὶ ἔδωκας ταύτην Ζωσίμου. ἔ-
πως ἔστος ἀδέτα ἀνά πᾶσαν τὴν χώραν
ὁ λόγος, ὥστε πάντες ἀκούοντες
ταῦτα, ἢ χεῖν τὰ ἀμφοτέρω ὄτα.

Inutilibus faxis ecclesiam extruis, sce-
leratis nimirum, ne dicam impiis, prouen-
tibus. Sacerdotij enim pretium accepisti,
Sacerdotium vendens, idque Zosimo de-
disti. vsque ad eò hæc per totam regionem
omnium sermone celebrantur, vt ambæ
eorum, qui hæc audiunt, aures eo cir-
cunsonent.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. ριδ.

Timotheo Lectori. 114.

Τῶν προφῶν τῆς ταφῆς τῆ κυρίας ἡ-
μερονικίων αὐτῇ ἔστιν ἡ Δεσφίφρι-
σις. γάρχαπια, ὡσπερ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ
κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας, ἔστος καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀν-
θρώπου ἔσται ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ὁ τοίνυν
ἐπαγγελία μὲν τὸν τύπον πληρῶν
Ἰωνᾶ, ἀκριβῶς αὐτὸν ἔπισημάμενος. ἔ-
πειθὲ καὶ παρῆν Ἰωνᾶ καὶ ῥίπτε μὲν εἰς
τὸν βυθόν, καὶ ἐκέρρασε μὲν ἐκ τοῦ
βυθῆ τοῦτον ἐπλήρωσεν ἀσφαλῶς, το-
σούτοι ἐν τῷ τάφῳ Δεσφίφρισις, ὅσον
Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει. εἰ δὲ καὶ δευτέ-
ραν ζητεῖς, αὐτῇ ἔστιν ἕκτη ὥρα τῆς
ὀρθροῦ ἔστω ἡ ὥρα ὁ κύριος, ἀπὸ
ταύτης ἕως ἐνάτης σκότος ἐγένετο,
τῆτο νύκτα μοι νόσον, πάλιν ἀπὸ ἐνά-
της φῶς τῆτο πάλιν ἡμέραν. ἡ νύξ
αὐτῆς τῆς ὀρθροῦ. τὸ σαββάτον
πάλιν ἡμέρα. ἡ νύξ τῆ σαββάτου ὁ
τῆς κυριακῆς ὄρθρος, καὶ τὸν εὐαγγελί-
στην ληρόντα, τῆ ἔπιφωσκούση εἰς
μίαν τῆ σαββάτων. εἰ δὲ καὶ τρίτην
ἀπαμειβόμενοι μαθεῖν, ἔστος, ἐν τῇ ὀρ-
θρῷ παρέδωκεν ὁ κύριος τὸ πνεῦμα,
τῆτο μία ἡμέρα. τὸ σαββάτον ὅλον
ἐποίησεν ἐν τῷ τάφῳ. εἶτα τῆτος τὴν
νύκτα. ἔπιφωσκούσης κυριακῆς ἀνέστη
ἐκ τῆ τάφου, καὶ τῆτο ἡμέρα. ἔστω

Trium Domini in sepulcro transacto-
rum dierum hæc est explanatio. Scriptum
est: Quemadmodum Ionas fuit in ventre
ceti tribus diebus & tribus noctibus, Ita
etiam filius hominis erit in corde terræ
tribus diebus & tribus noctibus. Is igitur,
qui se Ionæ typum expressurum receperat,
cum eum exactè nosset (quippè qui et-
iam Ionæ adesset, cum in profundum
præceps ageretur, atque è profundo eiice-
retur) eum quoque haud dubiè expleuit,
tanto nimirum temporis spatii in Sepul-
cro commoratus, quanto Ionas in ceti
ventre. Quòd si alteram adhuc huius loci
explicationem quæris, habeto. Sexta hora
parasceues in crucem actus est Dominus.
Ab hac hora ad nonam vsque tenebræ ex-
titerunt. Hoc tu noctem intellige. Rursus
à nona lux. Hoc rursus pro die habe. Nox
rursus parasceues. Tum dies sabbati. Nox
sabbati Dominici diei dilucolum: iuxta
Euangelistam dicentem. Vespere autem
Sabbati, quæ lucefcit in prima Sabbati.
Quòd si tertiam ex me intelligere postu-
las, ea est eiusmodi: In die Parasceues Do-
minus Spiritum tradidit. En vna dies Sab-
batum totum in sepulchro exegit. Postea
cius nocte. Lucefciente Dominica è sepul-
cro surrexit. Id quoque dies est. Siquidem
à parte, vt nosci, totum intelligitur. Sic
autem nos quoque eorum, qui mortem

Matt. 12.

Ion. 2.

Altero
expositio.
Ioan. 19.
Matt. 27.

Matt. 28.

Tertia
expositio.

obeunt, memoriam celebrare consuevi-
mus. Quacunq̄ enim dici hora quif-
p̄iam vitam cum morte commutarit, po-
stero duntaxat die interiecto, altero post
die tertianum ipsius diem agimus. Habes,
ni fallor, propositæ quæstionis solutionē.
Quod si perfectos tres dies ac noctes quæ-
runt qui malè pugnant, illud responde,
quod rex quoque, si admittā eorum, qui
in metallis ac vinculis sunt, deprecatione
ac supplicatione, hoc ipsis pollicitus fuif-
set, se post tertium diem eos missos fa-
cturum, ac præstitutum diem anteuertens
eos liberasset, per hanc celeritatem
verum magis dixisset. Ad eundem itaque
modum Dominus, citius quàm promi-
ferat, resurgens, ab omnibus meritò ado-
rabitur.

Quarta
explicatio.

Helia Monacho. 115.

Jerem. 2. Quid tibi & viæ Ægypti, vt bibas aquã
In eum qui ad qui ad qui ad
p̄ristina vicia re-
ueritur. ueritur.
Dent. 5. Quid, posteaquàm virtutem attigisti, ac
summam Philosophiam degustasti, ad vi-
tium reuerteris? nec tibi illud Scripturæ
animo obuersatur, Eum qui à iustitia ad
peccatum se auertit, in gladium Deus
Ezech. 18. præparabit? Fuge tempestatem: fuge flu-
33. ctus. Christus ventum increpauit. Nullum
Luc. 8. tempestatem periculum facies, si portus lo-
co Christum tenueris.

Aufonio Correctori. 116.

Cùm sapiens veritatis inuentum ha-
beas multiplicem tormentorum machi-
nam, timore ad iudicium vtete. quando-
quidem te terrorem improbis diuina lex
constituit.

Athanasio Cœnobiarchæ. 117.

Quid aduersum seipfos Domini iudi-

δι τὸ μέγεθος, ὡς οἶδα, τὸ ὅλον γνω-
ρίζεται. οὕτως δὲ καὶ ἡμεῖς πᾶς τῆς
τελευτῶντων μηνῆας εἰώθαμεν τελεῖν.
ὅποια δ' ἂν ἄρα τῆς ἡμέρας πρὸς τε-
λευτήσοι, τὴν ἕξῃς ὑποτίθεσθαι μό-
νην, καὶ τῆ ἑτέρας ἑσθαι, τὴν τρίτην
αὐτῆ ἀγειν ἡμέραν ἕχθης, ὡς οἶμαι,
τὴν λύσιν τῶ ζητηθέντος, εἰ δὲ τελείας
τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ζήσῃ-
σιν οἱ κακομάχοι, Στόκριναι, ὅτι καὶ ἑα-
σιλεύς εἰ προσέβηαι καὶ ἰκεσίαν τῆς
ἐν μετάλλοις καὶ φυλακῆς παρεσ-
δεξάμενος, μετὰ τρίτῃ αὐτοῖς ἡ-
μέραν μεταδύναμι ὑπέχετο τῆς ἀ-
φίστασ, καὶ παρεσθῆσας τὴν παρεσο-
μίαν τὴν λύσαν δέδωκε, μᾶλλον τῶ
ταχει ἠλήθευσεν. ὁ δὲ δεσπότης σω-
τομώτερον ἀνασῆς ἢ ὑπέχετο, παρὰ
πάντων εὐκότως παρεσκυθηθήσεται.

Ηλία μοναχῷ. ριε.

Τί σοὶ καὶ τῆ ὁδῶ ἀγρύπνης τοῦ πνεῖν
ὑδάτων ὡς τὸν παλίντροφοι λαδὸν
ὁ παροφθίτης φησὶν, ἢ μᾶλλον δι' ἐ-
κείνης θεός. τί σοὶ καὶ τῆ συγκροτῆς ἀ-
πηλλάγης χειρὶ θεῶ κραταῖα, καὶ ἑρα-
χίου ὑψηλῶ. πᾶ τῆς ἀρετῆς ἀφάμερος,
καὶ τῆς ἀκρας φιλοσοφίας γευσάμερος,
εἰς κακίαν παλιννοστῆς, ὅτι ἔχον τὸ
γραφικὸν καὶ νοῦν τὸν ἀποσπρέφοντα
ἀπὸ δικαιοσύνης ὅτι ἀμαρτῆαι ἐτοι-
μάσθ' ὁ κύριος εἰς ῥομφαίαν. φύγε τὸν
κλυδῶνα, φύγε τὰ κύματα. ἐπετίμησε
χειρὸς τῶ ἀνέμου. εἰδὲς σε χειμῶνος ἰδιμία.
καταλήφεται πέτρα, εἰ τὸν λιμένα
κρατοῖς χειρὸν.

Αύσονίᾳ κορρίνθωι. ριζ.

Σοφὸν ἔχον ἀληθείας ἐξείσημα τὸ
πολυειδὲς τῆς ἑσῶσαν μηχανήμα,
χειρὸς τῶ φόβου ὡς τὴν κρίσιν ἐ-
πειδὴ φόβον σε τοῖς κακοῖς ὁ θεός ἰνό-
μος ὀρίσατο.

Αθανασίᾳ ἀρχιεπισκοπῆ. ριζ.

Τί καὶ εἰ αὐτῆ τὴν τῆ κυρίας ὅπι-
αῶνται

ἰξωριτί.